

تعیین سطح شنوایی در بیماران تالاسمی ماژور

دکتر محمدحسین تازیکی^{۱*}، دکتر محمدجعفر گلعلی پور^۲، ناصر بهنام پور^۳

چکیده

مقدمه و هدف: بتاتالاسمی ماژور شایع ترین کم خونی ارثی است که در کشور ما و به ویژه مناطق شمالی ایران شیوع نسبتاً بالایی دارد. یکی از عوارض این بیماری اختلالات گوش می باشد. این مطالعه به منظور تعیین میزان شنوایی بیماران بتاتالاسمیک ماژور و ارتباط آن با میزان فریتین سرم، میزان و مدت دریافت خون و دسفرال در شهرستان گرگان انجام شد. مواد و روش ها: در این مطالعه ۹۵ بیمار مبتلا به بتاتالاسمی ماژور از نظر میزان شنوایی بررسی شدند. متغیرهای مورد بررسی شامل سن، جنس، میزان فریتین سرم و میزان و مدت مصرف دسفرال بودند. از تمام بیماران اودیومتری و تمپانومتری و معاینه بالینی به عمل آمد. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: ۹۵ بیمار (۱۹۰ گوش) در محدوده سنی ۲۹-۳ سال مورد بررسی قرار گرفت و تنها در ۷۲ گوش آستانه شنوایی بالای ۱۵ دسی بل بود که از این میزان ۴۳/۹ درصد از نوع حسی و عصبی بوده است. ۸۰ درصد گوش ها تمپانوگرام از نوع A بوده است. نتایج حاصله نشان داد که کاهش شنوایی با میزان فریتین سرم، میزان مصرف دسفرال در هر بار و مدت استفاده از آن رابطه آماری معنی دار وجود داشت ($P < 0/05$).

نتیجه گیری: این بررسی نشان داد که در بیماران مبتلا به بتاتالاسمی ماژور عدم کنترل افزایش فریتین سرم و افزایش مدت مصرف میزان دسفرال سبب کاهش شنوایی در این بیماران می گردند. بنابراین معاینه دوره ای شنوایی پیشنهاد می گردد.

واژه های کلیدی: تالاسمی ماژور، کاهش شنوایی، فریتین، دسفرال

* ۱- استادیار گوش، حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی گرگان، نشانی: گرگان، ابتدای جاده شصتکلا، دانشگاه علوم پزشکی گرگان،

معاونت پژوهشی، تلفن: ۴۴۲۱۶۶۰ - ۰۱۷۱، پست الکترونیک: hoseinta@yahoo.com

۲- دانشیار گروه علوم تشریحی دانشگاه علوم پزشکی گرگان

۳- کارشناس ارشد آمار حیاتی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی گرگان